

Универзитет у Београду - Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

НАЦИОНАЛНИ НАУЧНИ СКУП

СОЦИЈАЛНА ИНКЛУЗИЈА ДЕЦЕ СА РАЗВОЈНИМ СМЕТЊАМА И ПРОБЛЕМИМА У ПОНАШАЊУ

ЗБОРНИК РАДОВА

Београд, 2016.

Универзитет у Београду
Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију

**НАЦИОНАЛНИ НАУЧНИ СКУП
„СОЦИЈАЛНА ИНКЛУЗИЈА ДЕЦЕ СА РАЗВОЈНИМ
СМЕТЊАМА И ПРОБЛЕМИМА У ПОНАШАЊУ”**

Београд, 6. децембар 2016.

ЗБОРНИК РАДОВА

Београд, 2016.

„СОЦИЈАЛНА ИНКЛУЗИЈА ДЕЦЕ СА РАЗВОЈНИМ СМЕТЊАМА
И ПРОБЛЕМИМА У ПОНАШАЊУ”

ЗБОРНИК РАДОВА
научни скуп националног значаја
Београд, 6. децембар 2016.

Издавач:

Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију (ИЦФ)
11000 Београд, Високог Стевана 2
www.fasper.bg.ac.rs

За издавача:

Проф. др Снежана Николић, декан

Главни и одговорни уредник:

Проф. др Миле Вуковић

Уредници:

Проф. др Александар Југовић
Проф. др Мирјана Јапунца-Милисављевић
Доц. др Александра Грбовић

Рецензенти:

Проф. др Мирко Филиповић, Универзитет у Београду – Факултет
за специјалну едукацију и рехабилитацију
Проф. др Бранислав Бројчин, Универзитет у Београду – Факултет
за специјалну едукацију и рехабилитацију
Проф. др Мирослав Бркић, Универзитет у Београду – Факултет политичих наука

Дизајн насловне стране:

Зоран Јованковић

Компјутерска обрада текста:

Биљана Красић

Зборник радова ће бити публикован у електронском облику – ЦД.

Тираж: 200

ISBN 978-86-6203-089-4

Наставно-научно веће Универзитета у Београду – Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, на седници одржаној 27.12.2016. године, Одлуком бр. 3/171 од 29.12.2016. године, усвојило је рецензије рукописа Зборника радова „СОЦИЈАЛНА ИНКЛУЗИЈА ДЕЦЕ СА РАЗВОЈНИМ СМЕТЊАМА И ПРОБЛЕМИМА У ПОНАШАЊУ”, групе аутора, који су уредили проф. др Александар Југовић, проф. др Мирјана Јапунца-Милисављевић и доц др Александра Грбовић.

Зборник је настао као резултат пројекта „СОЦИЈАЛНА ИНКЛУЗИЈА ДЕЦЕ СА РАЗВОЈНИМ СМЕТЊАМА И ПРОБЛЕМИМА У ПОНАШАЊУ” чију реализацију је сопственим средствима подржао Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију.

Регулација понашања код деце са лако интелектуалном ометеношћу

Милица ГЛИГОРОВИЋ
Наташа БУХА

Универзитет у Београду – Факултет за
специјалну едукацију и рехабилитацију

Резиме

Циљ овог истраживања је да се утврди ниво регулације понашања у породичном и школском окружењу код деце са лако интелектуалном ометеношћу (ЛИО).

Узорком је обухваћено 54-оро деце са ЛИО, оба пола (25/46,3% девојчица и 29/53,7% дечака), узраста 11-14 година ($AC=12,46$, $SD=1,13$). За процену регулације понашања примењене су прве три подскеле БРИЕФ скале за процену понашања повезаног са егзекутивним функцијама: Инхибиција, Пребацивање и Емоционална контрола, које се комбинују у композитни скор Индекс регулације понашања (ИРП). Коришћене су две форме упитника, форма коју попуњавају родитељи, намењена процени понашања детета у породичном окружењу, и форма за наставнике, усмерена на процену понашања детета у школском окружењу. У статистичкој анализи примењени су Пирсонов коефицијент корелације, t тест и анализа варијансе.

Најизраженије тешкоће у родитељској и наставничкој форми упитника јављају се на Скали пребацивања. Нису утврђене статистички значајне разлике у односу на пол испитаника ни у једном процењеном домену регулације понашања. Утврђен је значајан однос узраста испитаника и резултата скале за родитеље у свим испитаним доменима и Индексу регулације понашања, док се, према процени наставника, узрадне разлике значајно испољавају само у области померања. Родитељи и наставници оцењују да се израженије тешкоће у понашању у породичном и школском окружењу јављају код тринаестогодишњака.

Кључне речи: лака интелектуална ометеност, регулација понашања, инхибиција, пребацивање, емоционална контрола

УВОД

Регулација понашања, неопходна за адекватно функционисање у свим животним контекстима, представља функцију вишег реда, која сазрева релативно касно у онтогенетском и филогентском смислу (Rubia et al., 2001). Свесна контрола активности у великој мери зависи од достигнутог нивоа развоја и интегритета егзекутивних функција (ЕФ). Иако појединачни допринос различитих компонената ЕФ није у довољној мери разјашњен, резултати низа студија указују на неоспоран значај егзекутивне пажње, инхибиторне контроле, радне меморије и флексибилности менталног сета за различите домене свесног понашања (Carlson & Moses, 2001; Gathercole et al., 2008; Goldstein & Naglieri, 2014; McClelland et al., 2007; Rubia et al., 2001; Rueda, Rothbart, McCandliss, Saccmann. & Posner, 2005). Према мишљењу неких аутора, у процесу регулације понашања и емоција круцијалну улогу играју егзекутивна пажња, инхибиција, планирање и уочавање грешака (Spinrad et. al., 2006).

Ниво свесне регулације активности код деце је непосредно повезан са могућношћу контроле агресивних реакција у интеракцији са вршњацима, социјалном компетенцијом, популарношћу и просоцијалним понашањем (Spinrad et. al., 2006). Зрелији и флексибилнији регулаторни механизми контроле понашања и емоција се сматрају предиктором усвајања социјалних вештина и успешних социјалних интеракција (Graziano et al., 2007).

ЦИЉ ИСТРАЖИВАЊА

Утврдити ниво регулације понашања у породичном и школском окружењу код деце са ЛИО.

МЕТОД РАДА

Узорком је обухваћено 54-оро деце са лаком интелектуалном ометеношћу (ЛИО), оба пола (25/46,3% девојчица), узраста 11-14 година (АС=12,46, СД=1,13). Испитаници су уједначени према узрасту и полу. У узорак су укључена деца код које нису евидентирани неуролошки или/и генетски поремећаји и вишеструка ометеност.

Регулација понашања процењена је БРИЕФ скалом за процену понашања повезаног са егзекутивним функцијама (Behavior Rating Inventory of Executive Function – BRIEF; Gioia, Isquith, Guy & Kenworthy, 2000). За потребе истраживања примењене су прве три од осам подскала: *Инхибиција*, *Пребацивање* и *Емоционална контрола*, које се комбинују у композитни скор *Индекс регулације понашања* (ИРП). Коришћене су две форме упитника, форма коју попуњавају родитељи, намењена процени понашања детета у породичном окружењу, и форма за наставнике, усмерена на процену понашања детета у школском окружењу.

За утврђивање значајности односа између посматраних варијабли коришћени су Пирсонов коефицијент корелације, t тест и анализа варијансе.

РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА СА ДИСКУСИЈОМ

Анализом резултата родитељске и наставничке процене регулације понашања код деце са ЛИО у породичном и школском окружењу уочено је присуство високих скорова, који указују на постојање тешкоћа у свим процењеним доменама.

Табела 1 – Родитељска и наставничка процена нивоа регулације понашања

		Мин	Макс	АС	СД	r	P	t(53)	P
Инхибиција	Нф	45	108	64,57	16,384	0,818	0,000	6,165	0,000
	Рф	40	91	56,94	12,815				
Пребацивање	Нф	44	105	71,48	18,196	0,745	0,000	8,277	0,000
	Рф	38	95	57,63	16,012				
Емоционална контрола	Нф	16	100	63,70	17,999	0,809	0,000	7,997	0,000
	Рф	37	91	53,29	14,636				
ИРП	Нф	45	103	68,43	17,800	0,850	0,000	9,016	0,000
	Рф	37	99	56,65	15,792				

Легенда: Нф – наставничка форма; Рф – родитељска форма; ИРП – Индекс регулације понашања. Статистички значајне вредности су обележене (болд).

Највиши просечни скорови у обе форме упитника забележени су на *Скали пребацивања*, којом се процењује способност флексибилног померања различитих активности у складу са захтевима ситуације. Запажа се и да су, према наставничкој процени понашања у школи, тешкоће пребацивања знатно израженије у односу на инхибицију и емоционалну контролу, чије је вредновање релативно уједначено (детаљније у Табели 1). За разлику од наставничке, резултати родитељске процене понашања у породичном окружењу су уједначени у све три области. Наставници чешће извештавају о тешкоћама у појединачним областима регулације понашања у поређењу са родитељима испитаника, али је за обе групе информаната способност пребацивања област у којој се тешкоће највише испољавају. Родитељи генерално позитивније вреднују понашање своје деце него наставници, што је потврђено и статистичком анализом, чији резултати показују високу статистичку значајност разлика ($p \leq 0,000$). Између родитељске и наставничке форме сваке од скала и *Индекса регулације понашања* су утврђене статистички значајне високе позитивне корелације ($r=0,723-0,855$).

Регулација понашања и пол испитаника

Нису утврђене статистички значајне разлике у односу на пол испитаника ни у једном процењеном домену регулације понашања ($p < 0,05$), што је у складу са резултатима већине других студија у популацији деце основношколског узраста (Alloway, Gathercole & Pickering, 2006; Gathercole et al., 2008; Welsh, Friedman & Spieker, 2006). Насупрот томе, у истраживању спроведеном на узорку деце типичног развоја узраста 5-18 година, применом холандске верзије БРИЕФ скале утврђено је да дечаци постижу значајно лошије скорове у областима пребацивања, иницирања, радне меморије, планирања и организације, праћења, као и композитних скорова изражених као Индекс метакогниције и Глобални егзекутивни композит. Поменуте разлике су већином уочене на млађим узрастима, а запажен је и силазни тренд испољавања тешкоћа и присуства на полу заснованих разлика са порастом старости деце (Huizinga & Smidts, 2010). Нашим

истраживањем су обухваћени испитаници старији од 11 година, тако да је могуће да се одсуство полних разлика може објаснити могућношћу да се и у популацији деце са интелектуалном ометеношћу испољава тренд њиховог опадања, уочен код деце типичног развоја у појединим доменима егзекутивних функција.

Регулација понашања и узраст испитаника

У табелама 2-5 приказани су резултати наставничке и родитељске форме БРИЕФ скале у односу на узраст детета. Однос узраста испитаника и резултата скале за родитеље којом се процењује понашање у породичном окружењу значајан је у свим испитаним доменима, док се, према процени наставника, који су оцењивали понашање у школи, узрасне разлике значајно испољавају само у области пребацавања.

Табела 2 – Родитељска и наставничка процена нивоа инхибиције у односу на узраст детета

БРИЕФ	Узраст	Мин	Макс	АС	СД	F	p	
Инхибиција	Нф	11	45	93	66,50	16,491	2,489	0,071
		12	45	97	58,07	14,668		
		13	48	108	73,38	21,827		
		14	56	72	60,69	5,234		
	Рф	11	42	78	57,50	12,972	5,437	0,003
		12	40	68	47,92	8,098		
		13	42	91	66,73	15,441		
		14	45	75	57,08	7,836		

Легенда: Нф – наставничка форма; Рф – родитељска форма. Статистички значајне вредности су обележене (болд).

Из угла родитељског вредновања понашања детета, узраст је значајан чинилац инхибиторне контроле, и то не у линеарном смислу, пошто се, судећи према средњим вредностима резултата, најизраженије тешкоће испољавају код тринаестогодишњака (деталније у Табели 2). Иако су и према наставничкој процени тешкоће инхибиције најизраженије на том узрасту, резултати статистичке анализе су нешто испод нивоа статистичке значајности. Према резултатима нашег ранијег истраживања, код деце са ЛИО на узрасту 10-14 година се јављају значајне развојне промене у доменима инхибиције предоминантног стимулуса и моторичких активности, које указују на то да се инхибиторна контрола код њих прогресивно развија (Глигоровић & Буха Ђуровић, 2014).

Табела 3 – Родитељска и наставничка процена способности пребацавања у односу на узраст детета

	Узраст	Мин	Макс	АС	СД	F	p	
Пребацавање	Нф	11	44	101	69,86	20,628	2,963	0,041
		12	45	93	61,07	14,183		
		13	49	105	77,62	19,526		
		14	54	101	78,31	13,468		
	Рф	11	38	74	55,79	12,717	7,586	0,000
		12	38	74	44,23	9,418		
		13	41	95	68,55	19,107		
		14	48	91	63,77	12,316		

Легенда: Нф – наставничка форма; Рф – родитељска форма. Статистички значајне вредности су обележене (болд).

Према резултатима статистичке анализе, узраст детета представља значајан чинилац резултата обе форме Скале пребацавања, при чему родитељи и наставници оцењују да се израженије тешкоће у понашању у породичном и школском окружењу јављају на старијим узрастима, код тринаестогодишњака и четрнаестогодишњака (детаљније у Табели 3). Могуће је да пораст очекивања од детета са хронолошким узрастом један од разлога овакве дистрибуције скорова. Тешкоће у домену когнитивне флексибилности које се јављају код деце са ЛИО најчешће се манифестују ограниченим могућностима замене раније усвојених стратегија новим, прилагођеним измени околности, као и генерализације стратегија у различитим контекстима (Глигоровић, 2013; Montague, 2008). Са порастом очекивања који прати одрастање, долази и до веће учљивости тих проблема за окружење. Најзначајнији напредак у сфери флексибилног померања пажње и активности код деце типичног развоја се одиграва у периоду између шесте и десете године (Dick, 2014; Smidts, Jacobs & Anderson, 2004), а и код деце са ЛИО њихов развој такође тече прогресивно, иако знатно спорије, како у области формирања и измене концепта, тако и у домену егзекутивне контроле (Глигоровић & Буха, 2013).

Табела 4 – Родитељска и наставничка процена нивоа емоционалне контроле у односу на узраст детета

	Узраст	Мин	Макс	АС	СД	F	P
Емоционална контрола	Нф	11	16	100	64,64	1,837	0,153
		12	46	75	56,64		
		13	50	100	72,23		
	Рф	14	52	79	61,77	3,858	0,015
		11	37	91	53,79		
		12	37	72	44,54		
		13	37	91	63,36		
	14	37	65	53,00			

Легенда: Нф – наставничка форма; Рф – родитељска форма. Статистички значајне вредности су обележене (бод).

Узраст представља значајан чинилац родитељске форме Скале емоционалне контроле, при чему се најизраженије тешкоће манифестују, као и на остале две скале, код тринаестогодишњака (детаљније у Табели 4). И према наставничкој процени тешкоће инхибиције су најизраженије на том узрасту, иако резултати статистичке анализе нису значајни. Овакав налаз поново намеће питање очекивања окружења од детета које се, у хронолошком смислу, приближава свету одраслих. Практично сваки вид мишљења и понашања захтева одговарајући баланс контролних процеса који омогућавају припрему, иницирање, праћење и правовремено модулисање или заустављање активности (Rubia et al., 2001). Деца са ЛИО испољавају низ тешкоћа у областима интеграције информација, праћења и контролисања активности, нарочито у задацима и околностима који нису јасно структурисани, што се одражава на различите животне активности. Током обраде социјалних информација, на пример, деца са ЛИО се претежно фокусирају на вербалне, занемарујући невербалне аспекте комуникације, што често доводи до неразумевања садржаја и реаговања које није у складу са контекстом (Van der Molen et al., 2010). Овакав начин реаговања родитељи и наставници, по свој прилици, оцењују са више критичности код старије него код млађе деце са ЛИО.

Табела 5 – Родитељска и наставничка процена нивоа регулације понашања у односу на узраст детета

	Узраст	Мин	Макс	АС	СД	F	p	
Индекс регулације понашања	Нф	11	45	103	70,21	21,039	2,472	0,072
		12	45	91	59,57	13,236		
		13	50	103	77,23	21,985		
		14	54	84	67,23	8,126		
	Рф	11	37	81	56,79	15,333	5,701	0,002
		12	37	75	45,00	10,886		
		13	38	99	68,45	19,206		
	14	45	79	58,15	9,017			

Легенда: Нф – наставничка форма; Рф – родитељска форма. Статистички значајне вредности су обележене (болд).

Индекс регулације понашања је композитни скор резултата Скале инхибиције, Скале пребацивања и Скале емоционалне контроле, који указује на општу контролу активности. Импулсивно и дезинхибирано понашање, које се доводи у везу са инхибиторним процесима, тешкоће пребацивања и проблеми контроле емоција су, према оценама наставника и родитеља, заступљеније код старије деце са ЛИО, узраста 13 и 14 година (детаљније у Табели 5). Међутим, иако се на основу дистрибуције средњих вредности резултата наставничке форме Индекса бихејвиоралне регулације уочавају разлике међу децом различитих узраста, те разлике не достижу ниво статистичке значајности, за разлику од резултата родитељске процене, чијом анализом је утврђен статистички значајан утицај узраста на регулацију понашања.

ЗАКЉУЧАК

На основу анализе резултата истраживања, установљено је да се, према родитељској и наставничкој процени, код деце са ЛИО најизраженије тешкоће јављају у домену способности пребацивања. Према наставничкој процени понашања у школи, тешкоће пребацивања су знатно израженије у односу на инхибицију и емоционалну контролу, док су резултати родитељске процене понашања у породичном окружењу релативно уједначени у све три области. Родитељи статистички значајно позитивније вреднују понашање своје деце него наставници. Између родитељске и наставничке форме сваке од скала и композитног Индекса регулације понашања утврђене су статистички значајне високе позитивне корелације.

Нису утврђене статистички значајне разлике у односу на пол испитаника ни у једном процењеном домену регулације понашања.

Утврђен је значајан однос узраста испитаника и резултата скале за родитеље којом се процењује понашање у породичном окружењу у свим испитаним доменима, док се, према процени наставника, који су оцењивали понашање у школи, узрасне разлике значајно испољавају само у области пребацивања. Родитељи и наставници оцењују да се најизраженије тешкоће у понашању у породичном и школском окружењу јављају код тринаестогодишњака и, нешто мање, четрнаестогодишњака.

Добијени резултати отварају питање односа реалних могућности деце са ЛИО, чији се развојни потенцијали и ограничења различито испољавају на различитим узрастима, и очекивања од стране окружења од којих зависи њихова перцепција и вредновање.

ЛИТЕРАТУРА

1. Alloway, T. P., Gathercole, S. E. & Pickering, S. J. (2006). Verbal and visuospatial short-term and working memory in children: Are they separable?. *Child development*, 77(6), 1698-1716.
2. Carlson, S. M., Moses, L. J. & Claxton, L. J. (2004). Individual differences in executive functioning and theory of mind: An investigation of inhibitory control and planning ability. *Journal of experimental child psychology*, 87(4), 299-319.
3. Dick, A. S. (2014). The development of cognitive flexibility beyond the preschool period: An investigation using a modified Flexible Item Selection Task. *Journal of Experimental Child Psychology*, 125, 13-34.
4. Gathercole, S. E., Alloway, T. P., Kirkwood, H. J., Elliott, J. G., Holmes, J. & Hilton, K. A. (2008). Attentional and executive function behaviours in children with poor working memory. *Learning and individual differences*, 18(2), 214-223.
5. Gioia, G. A. & Isquith, P. K. (2004). Ecological assessment of executive function in traumatic brain injury. *Developmental neuropsychology*, 25(1-2), 135-158.
6. Gligorović, M. (2013). Klinička procena i tretman teškoća u mentalnom razvoju. Beograd: Univerzitet u Beogradu – Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, CIDD.
7. Gligorović, M., Buha, N. (2013). Conceptual Abilities of Children with mild intellectual disability: analysis of Wisconsin Card Sorting Test Performance, *Journal of Intellectual and developmental Disability*, 38, 2, 134-140.
8. Gligorović, M. & Buha-Đurović, N. (2014). Inhibitory control and adaptive behaviour in children with mild intellectual disability. *Journal of Intellectual Disability Research*, 58(3), 233-242.
9. Goldstein, S. & Naglieri, J.A. (Eds.)(2014). *Handbook of Executive Functioning*. New York: Springer.
10. Graziano, P. A., Reavis, R. D., Keane, S. P. & Calkins, S. D. (2007). The role of emotion regulation in children's early academic success. *Journal of school psychology*, 45(1), 3-19.
11. Huizinga, M. & Smidts, D. P. (2010). Age-related changes in executive function: A normative study with the Dutch version of the Behavior Rating Inventory of Executive Function (BRIEF). *Child neuropsychology*, 17(1), 51-66.
12. McClelland, M. M., Cameron, C. E., Connor, C. M., Farris, C. L., Jewkes, A. M. & Morrison, F. J. (2007). Links between behavioral regulation and preschoolers' literacy, vocabulary, and math skills. *Developmental psychology*, 43(4), 947-959.
13. Montague, M. (2008). Self-regulation strategies to improve mathematical problem solving for students with learning disabilities. *Learning Disability Quarterly*, 31(1), 37-44.
14. Rubia, K., Russell, T., Overmeyer, S., Brammer, M.J., Bullmore, E.T., Sharma, T.,... & Taylor, E. (2001). Mapping motor inhibition: conjunctive brain activations across different versions of Go/No-Go and Stop tasks. *NeuroImage*, 13(2), 250-261.

15. Rubia, K., Russell, T., Overmeyer, S., Brammer, M.J., Bullmore, E.T., Sharma, T.,... & Taylor, E. (2001). Mapping motor inhibition: conjunctive brain activations across different versions of Go/No-Go and Stop tasks. *NeuroImage*, 13(2), 250-261.
16. Rueda, M. R., Rothbart, M. K. McCandliss, B. D., Saccomanno, L & Posner, M. I. (2005). Training, maturation, and genetic influences on the development of executive attention. *Proceedings of National Academy of Sciences*, 102(41), 14479-14480.
17. Smidts, D. P., Jacobs, R., Anderson, V. (2004). The object classification task for children (OCTC): a measure of concept generation and mental flexibility in early childhood. *Developmental Neuropsychology*, 26(1), 385-401.
18. Spinrad, T. L., Eisenberg, N., Cumberland, A., Fabes, R. A., Valiente, C., Shepard, S. A., Reiser, M., Losoya, S.H. & Guthrie, I. K. (2006). Relation of emotion-related regulation to children's social competence: a longitudinal study. *Emotion*, 6(3), 498.
19. Van der Molen, M. J., Van Luit, J. E. H., Van der Molen, M. W. & Jongmans, M. J. (2010). Everyday memory and working memory in adolescents with mild intellectual disability. *American Journal on Intellectual and Developmental Disabilities*, 115(3), 207-217.
20. Welsh, M. C., Friedman, S. L. & Spieker, S. J. (2006). *Executive Functions in Developing Children: Current Conceptualizations and Questions for the Future*. In: McCartney K, Phillips D, editors. *Blackwell Handbook of Early Childhood Development*. Malden, MA: Blackwell Publishing, 167-187.

BEHAVIORAL REGULATION IN CHILDREN WITH MILD INTELLECTUAL DISABILITY

Milica Gligorović, Nataša Buha

University of Belgrade – Faculty of Special Education and Rehabilitation

Summary

The aim of this research is to determine the level of behavioral regulation in children with mild intellectual disability (MID) in family and school settings. The sample consisted of 54 children with MID, of both genders (25/46.3% of girls and 29/53.7% of boys), aged between 11 and 14 years ($M=12.46$, $SD=1.13$).

Behavioral regulation was assessed by applying the first three subscales of Behavior Rating Inventory of Executive Function (BRIEF) scale: Inhibition, Shifting, and Emotional Control. Subscale scores are combined into composite score, Behavioral Regulation Index (BRI). Two forms of scales were used: parent and teacher form. For the statistical analysis Pearson correlation coefficient, t test and analysis of variance were used.

The most prominent difficulties in behavioral regulation were detected on the Shift scale in both, parent and teacher form. There were no statistically significant gender differences. Age differences were significant in all assessed domains, including Behavioral Regulation Index according to parent form. According to teacher form, age differences were significant only in the shifting domain. Both, parents and teachers indicates that more pronounced behavioral difficulties occurs in thirteen-year olds.

Key words: mild intellectual disability, behavioral regulation, inhibition, shifting, emotional control